

KAREL

Karel is 22 jaar oud en is lid van een nationaal-socialistische organisatie.

IDEAAL

Ik geloof in de Blut und Boten theorie; dat ieder ras, ieder volk recht heeft op een eigen stukje grond op de wereld. Ik vind dat we ons daar, net als in het dierenrijk, aan moeten houden.

Ik heb een uitgesproken hekel aan joden, met name zionisten, maar zelfs dat soort volk heeft een plek op de wereld, zolang ze daar maar lekker op hun plek blijven. Dat geldt voor de negers, de latina's, latino's; alle volkeren.

We hebben allemaal onze eigen plus -en minpunten, dat moet niet door elkaar heen mengen. Daarom ben ik ook een felle tegenstander van rassenmenging. Ik vind dat je bij je eigen volk moet blijven. Ik zou ook geen negervriendin kunnen hebben of een Turkse vriendin. Dat klinkt misschien heel conservatief maar ik wil geen bastaardkind, geen kind zonder identiteit. Ik wil die identiteit gewoon behouden, die cultuur waar onze voorvaderen voor hebben gestreden.

Dat moet je niet doorbreken, daar krijg je allemaal problemen mee. Kijk maar naar de multiculturele samenleving; normen en waarden veranderen of verdwijnen volkomen. Ik vind dat er weer normen en waarden moeten terugkomen in het land en in heel Europa, voor ons volk maar ook voor andere volkeren.

BEWUSTWORDING

Ik was altijd al een beetje rechts, maar ik ging me echt verdiepen toen ik geschiedenislessen kreeg op het VMBO. Toen had ik zoiets van; het wordt allemaal zo partijdig verteld. Daarna ben ik me er zelf in gaan verdiepen en ben ik met een paar mensen in aanraking gekomen die me hebben geschoold. Ik kon me meteen helemaal vinden in de nationaal-socialistische ideologie. Toen ik ging mee doen aan acties, was ik een jaartje of 13, 14. In die tijd woonde ik in een dorpje, waar je niet zoveel problemen had. Het was er allemaal blank en je had niet zoveel van die multiculturele troep. Toen ik een opleiding ging doen in een grotere stad merkte ik pas echt wat er allemaal mis is. Dat sterkte me in mijn overtuiging.

IDENTITEIT

Ik kwam op bepaalde fora terecht, dan lees je wat artikelen, je downloadt wat muziek, en dan denk je; hé ik kan me hier best in vinden. De muziek sprak me heel erg aan, dat kun je vergelijken met Punk. RAC heet het, Rock Against Communism. Een bekende band is Skrewdriver, vanuit daar is Blood and Honour bijvoorbeeld opgericht, dat is nu een internationaal netwerk van nationaal-socialisten. De teksten vond ik meteen heel goed; ze zingen over het mooie landschap van je land, over de cultuur. Dan ben ik trots dat ik een Germaan ben.

Ook de kledingstijl trok me aan. Skinheadje, lekker opvallen met bepaalde petjes of vlaggetjes, bomberjackie en broek in je kistjes. Op een gegeven moment word je daar serieuzer in en doe je daar niet meer aan, kun je het je ook niet meer permitteren. Ik heb natuurlijk ook mijn werk nu.

Ik vind ook dat je als nationaal-socialist normen en waarden moet uitstralen. Daarom is ons blok van mijn beweging altijd heel netjes gekleed; broek, t-shirt, riemetje aan, gepoetste schoenen, als we een demonstratie gaan lopen, even een stropdasje aan. Gewoon heel representatief, dat mensen zien dat we serieus zijn. In tegenstelling tot de Antifascisten, die nog net niet in vuilniszakken lopen. Dus wat dat betreft gaat het ook heel erg om uiterlijk.

RADICALISERING

De doorslag voor mij om echt te zeggen: hier ga ik mijn leven aan geven, was toen er een jongen uit Duitsland werd vermoord,

Kevin Ploume, alleen maar omdat hij een nationaal-socialist was. Toen dacht ik; je mag niet meer trots zijn op je eigen volk, op je eigen land. Ik weet nog dat ik die dag zo kwaad was. Ik voelde dat dit zo echt niet langer kon, dat ik hier iets aan moest doen. Ik heb toen meegelopen in een treurmars in Duitsland voor hem. Dat is nu drie jaar geleden, zo lang zit ik er nu volledig in.

GROEP

Je hebt een aantal grote groepen en je hebt allemaal splintergroepjes. De bekendste in Europa is toch wel Blood and Honour, de radicale afsplitsing is Combat 18. In Nederland heb je verder NVU, Aktiefrent, Nationaal Front, NSA, RVF, Nationale Jeugd Nederland.

Ik wil de naam van mijn club niet noemen. Maar ik wil wel vertellen dat ik voor mijn club kies omdat die tot het uiterste gaat. We gaan volledig voor onze doelstellingen, we schuwen niets. Het zijn ook stuk voor stuk goede mannen van wie je echt op aan kunt. Toen ik me ging verdiepen in het nationaal-socialisme was mijn club heel bekend. Ik leerde daar mensen kennen, dan trek je daar automatisch mee op. Je krijg ondersteuning, maar je moet jezelf ook bewijzen; hoe ver je gaat, zodat mensen op je kunnen rekenen. En als je waardig bent, dan kom je bij de groep. Over wat we moeten doen, praat ik niet.

We proberen samen te werken met de verschillende clubs, maar dat is moeilijk. Er zijn verschillen in ideologieën, de een is meer van het socialisme, de ander vindt het nationalisme belangrijker. Het is daarin de gulden middenweg vinden.

SYMBOLIEK

Op mijn duim heb ik een Keltisch kruis, daar krijg je 5 jaar voor in Duitsland. De triskaal is een symbool dat door de Afrikaner beweging in de Tweede Wereldoorlog werd gebruikt, ook verboden. En op mijn schouder staan twee Wehrmacht soldaten; de een draagt de ander die gewond is. Het staat symbool voor broederschap, kameraadschap; je laat je mensen niet achter.

IMAGO

Veel mensen weten helemaal niet wat dat een nationaal-socialist is. Nationaal-socialist, dan haat je zeker buitenlanders? Nee, het nationaal-socialisme is een politieke bestuursvorm. Tegenstanders zeggen; jullie zijn racisten. Nee, wij zijn geen racisten, wij zijn *racialisten*. Dat is het grote verschil tussen haat en trots. Wij zijn trots op ons volk, trots op onze normen en waarden, trots op onze cultuur, op onze achtergrond, op onze huidskleur. Maar dat betekent niet dat we andere rassen haten.

DOEL

Het belangrijkste doel voor ons is de waarheid boven tafel krijgen, de bevolking ervan bewust maken dat het fout gaat op dit moment en dat er een alternatief is; ons alternatief. We willen een onafhankelijk onderzoek naar de Tweede Wereldoorlog en de Holocaust. Hoeveel joden zijn er echt omgekomen? Ik geloof wel dat er joden zijn vermoord, maar we hebben vraagtekens bij de hoeveelheid en de manier waarop. Dat de gaskamers een verzinsel zijn, is allang bewezen. Maar dat mag je niet zeggen, dat is strafbaar.

Nu is het verhaal over de Tweede Wereldoorlog een eenzijdig verhaal. De Duitsers waren slecht, de geallieerden goed. In oorlogen gebeuren nare dingen. Hitler is geen lieverdje geweest, heeft ook fouten gemaakt. Maar als je kijkt naar het bombardement van Dresden, dat was een stad zonder strategisch nut. Engelsen kregen daar onderscheidingen voor terwijl er 200.000 mensen zijn verbrand. Daarom houden we daar ook elk jaar een treurmars met alle nationaal-socialisten van Europa. Als we dan worden uitgekotst, vraag ik me wel af waarom. We herdenken gewoon het volk dat daar is omgekomen.

DEMOCRATIE

Ik ben voor afschaffing van de partijpolitiek, want ik geloof niet in verschillende politieke partijen, die allemaal verschillende meningen hebben. Ik geloof in één sterke leider of één sterke partij, die de spreekman van het volk is. Als je bijvoorbeeld naar het Verdrag van Lissabon kijkt, de Europese grondwet, volgens de democratische norm moest er toestemming worden gevraagd aan het volk. Het volk heeft massaal nee gezegd. Een jaar later wordt het doorgedrukt, dan faalt de democratie toch?

MIDDELEN

De middelen hangen van de situatie af. Voor het merendeel zijn de middelen vreedzaam, maar het loopt wel eens uit de hand. Wij lopen veel demonstraties. Je moet jezelf constant laten zien, om mensen aan te sporen ook eens op een andere manier naar de zaken te kijken. Over illegale acties zeg ik niets.

WET

Democratische wetten hebben geen enkel gezag over mij. Mijn hele ideologie, mijn leefstijl is strafbaar. Als ik naar een politieagent ga en zeg; ik heb dit en dit ideaal of als ik met een hakenkruisbandje loop dan kan ik 5 jaar gevangenisstraf krijgen. Als ik voor mijn idealen de gevangenis in moet, doe ik dat met trots. Dan pleit ik schuldig; ik ben schuldig aan het trots zijn op mijn land en het uitdragen van mijn mening, klaar. Als ik daarvoor de gevangenis in moet, so be it.

GEWELD

Geweld heiligt het doel soms ook wel eens. Soms moet je geweld gebruiken om iets te behalen, dat is gewoon een feit. Wat dat betreft voel ik me bijvoorbeeld verwant met het dierenrijk, de sterkste overwint, de zwakste valt af. Dat klinkt heel hard, maar het is nu eenmaal zo.

Als iemand mij bedreigt dan zou ik geweld niet schuwen. Maar om de wapens op te pakken moet ik wel echt een goede reden hebben. Bij een pedofiel zou ik dat bijvoorbeeld rechtvaardig vinden. Die mensen verdienen geen plek hier. Wat zij doen beschadigt een kind voor de rest van zijn leven, dat is moord. Dan is het oog om oog tand om tand, daar geloof ik heilig in.

Wat zou jij ervan vinden als je een dochter van 7 hebt en die wordt aangerand door zo'n mongool? De regering spreekt zo'n man nog vrij ook, want hij is het echte slachtoffer, hij is vroeger gepest en hij weet niet beter. En die pedofielen zeggen dan altijd; die kinderen willen zelf. Als de regering weigert het heft in eigen hand te nemen, dan doen wij het wel. Maar wij doen het lang niet zo lief als hun het doen. Wat dat betreft ben ik iemand die zegt; terug naar de schandpaal. Zet ze maar op de schandpaal met een bordje erom, ik ben een pedofiel. Lekker tomaten, stenen gooien. Die mensen zijn echt een ziekte.

KICK

Ja, demonstreren en vechten met tegenstanders geeft ook een kick. Ik ben een man, dat zit in je bloed. Sommige momenten heb je het liever niet, maar ik ga het absoluut niet uit de weg. En als je dan eenmaal in zo'n actie zit dan geeft het wel een kick ja.

ANGST

Nee, als ik bang was had ik dit leven niet gekozen. Maar ik ben wel eens bang geweest in bepaalde situaties. Het gaat er soms heftig aan toe, dan zie je de dood voor je ogen. Ik heb meerdere malen van dat soort situaties gehad; dat je bijvoorbeeld naar een demonstratie gaat, en je door een Antifascist, die zich voordeed als een nationaal-socialist, naar de verkeerde verzamelplek bent gelokt. Stond ik daar met een clubje van vier man tegenover een enorme groep Antifascisten. Op dat soort

momenten denk je; vandaag ga ik dood, vandaag is het gewoon afgelopen. Net op dat moment kwam er ME aan. Anders was ik dood geweest.

MEDIA

We proberen ons verhaal in de media te krijgen. Maar door de media worden we alleen maar slecht afgeschilderd, dat is het probleem. We proberen daarom ook onafhankelijk onze boodschap te verkondigen; door middel van muziek, door het organiseren van concerten, lezingen, we schrijven onafhankelijke artikelen, boeken. We hebben ook een heel groot forum met elkaar, *Stormfront*, daar wisselen we artikelen met elkaar uit en voeren discussies.

Het enige probleem is natuurlijk altijd dat er zoveel infiltranten zijn, die voor de politie werken en proberen bij onze groep te komen. Omdat er dat soort mensen tussen komen, kun je mensen niet zomaar vertrouwen. Als je bijvoorbeeld naar een demonstratie bent geweest en je hebt dingen gedaan die niet mogen, dan kun je daar niet vrijuit over spreken met mensen die je niet kent. Dan word je de volgende dag uit je bed gelicht door de politie. Daarom kunnen we nooit echt heel snel groeien.

JEUGD

Ik ben echt erg anti-nazi opgevoed. Mijn oma is Engels, die woonde tijdens de Tweede Wereldoorlog in Engeland. Zij vertelde altijd dat het niet normaal was wat de Duitsers hebben gedaan. 'Word nooit zo Karel, dat is vreselijk,' waarschuwde ze mij altijd.

Dus ja, ik heb echt eerlijk waar geen idee waar het vandaan komt. Ik heb het gewoon opgezocht en heb mezelf er in gevonden. Het komt misschien ook van het nieuws kijken, je ergeren aan dingen, dat je ziet dat er iets niet klopt. Dat heb ik altijd gehad en daar heb ik iets meegedaan. Het is gewoon iets dat in me zat.

OMGEVING

Ik ben er wel wat vrienden door verloren. Maar aan de andere kant, dat waren dan toch mijn echte vrienden niet, als ze me niet nemen om mijn ideaal. Ik heb natuurlijk ook een heleboel andere, nieuwe mensen leren kennen. Mijn ouders weten dat ik een nationalist ben, maar mijn ouders weten niet alles over me. Zij zijn zo vreselijk anti-nazi, dat bespaar ik ze liever. Ik spreek mijn ouders ook bijna nooit.

GEVOLGEN

Het is moeilijk te combineren met werk. Veel vrienden van mij zijn benaderd door de AIVD, gewoon op hun werk. Je hebt ook Antifascisten, als die weten wat voor baan jij hebt, dan bellen ze vaak even op; wist je dat je een nazi in dienst hebt? Een maatje van mij volgt nu een opleiding aan de universiteit, Antifa heeft al meerdere keren gebeld om te zeggen; jullie hebben een nazi op school.

Ik moet eerlijk zeggen dat ik ben gestopt met mijn opleiding voor verpleegkundige omdat ik zulke idealen heb. Ik wist gewoon; als ik zulke idealen heb, waarvoor ik veel op pad ben, combineert dat niet met onregelmatige werktijden. Dus heb ik bewust gekozen voor een ander beroep, gewoon maandag t/m vrijdag, geen wisseldiensten, zodat ik genoeg tijd heb in het weekend om andere dingen te doen.

Mijn baas en collega's weten precies hoe ik denk, die vinden het niet erg. Het is wel belangrijk dat ik daar geen problemen mee heb. Als ik een of andere hoge carrière had of een baan waarbij je representatief moet zijn, dan was het een ander verhaal geweest; dan kan je bepaalde dingen niet doen, bepaalde meningen niet uiten. Maar ik heb hiervoor gekozen; lekker working class. Ik heb absoluut geen problemen met wat ik doe, ik ben er trots op.

TOEKOMST

Ik kan me niet voorstellen dat ik er ooit anders over ga denken. Maar je ziet wel dat sommigen het soms rustiger aan gaan doen. Ik ken mensen die een fikse gevangenisstraf hebben gekregen of die kinderen hebben, die moeten gas terug nemen, dat is gewoon een feit. Als ik een gezin krijg zal ik me ook wel inperken. Maar dat wil niet zeggen dat ik mijn ideaal laat varen. Dat ideaal zal ik altijd hebben, en aan acties die niet zo risicovol zijn blijf ik gewoon meedoen. Dan zeggen mensen; maar dat is geen goed voorbeeld voor je kinderen. Ik vind het juist wel een goed voorbeeld voor je kinderen, ze laten zien dat je moet vechten voor je vrijheid. Ik zal mijn kinderen niet dwingen mijn ideologie over te nemen. Ik school ze erin, maar als ze er later voor kiezen om anders te doen, dan kan ik daar niets aan doen.

OPOFFERING

Het is echt volledig mijn leven geworden, maar ik heb er geen minuut spijt. Sterker nog, ik voel me juist gelukkig zo. Het is ook een plicht en als ik daarvoor moet sterven, is dat zo. Ik ben daar niet bang voor. Dat is de strijdgeest. Als ik sterf dan sterf ik met eer.
